

Η έγκαιρη χορήγηση μονοκλωνικών αντισωμάτων έναντι του SARS-CoV-2 φαίνεται να μειώνει τις νοσηλείες και τη θνησιμότητα σε εξωτερικούς ασθενείς υψηλού κινδύνου

Η πρώιμη χορήγηση μονοκλωνικών αντισωμάτων (mAb) έναντι του SARS-CoV-2 συσχετίστηκε με τη μείωση της πιθανότητας νοσηλείας και της θνησιμότητας σε εξωνοσοκομειακούς ασθενείς υψηλού κινδύνου με COVID-19. Τα αποτελέσματα αυτά δημοσιεύθηκαν στο ιατρικό περιοδικό *Clinical Infectious Diseases* και πρόκειται για μια αναδρομική μελέτη (με ανασκόπηση των ιατρικών αρχείων) των ασθενών που παραπέμφθηκαν σε μια κλινική COVID-19 από την 1η Νοεμβρίου 2020 έως τις 28 Φεβρουαρίου 2021 και περιελάμβανε 617 «υψηλού κινδύνου» ασθενείς. Οι Καθηγητές της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, **Ευστάθιος Καστρίτης** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) συνοψίζουν αυτά τα δεδομένα. Οι ασθενείς ορίστηκαν ως «υψηλού κινδύνου» (και είχαν και σχετική βαθμολογία του κινδύνου) εάν πληρούσαν τουλάχιστον 1 από τα κριτήρια κινδύνου, τα οποία επίσης είχαν διαφορετική βαρύτητα με βάση βαθμονόμηση. Τα κριτήρια αυτά ήταν: ηλικία > 65 ετών (3 βαθμοί), δείκτη μάζας σώματος > 35 (3 βαθμοί), ηλικία > 55 ετών με υπέρταση, στεφανιαία νόσο ή χρόνια πνευμονοπάθεια (2 βαθμοί), σακχαρώδης διαβήτης, χρόνια νεφρική νόσος ή ανοσοκαταστολή (2 βαθμοί το καθένα). Ένα επιπλέον βαθμός προστέθηκε σε άτομα που ανήκαν στη Μαύρη φυλή, ή ιθαγενείς Αμερικανούς ή Ισπανόφωνους.

Τα μονοκλωνικά αντισώματα Casirivimab / imdevimab (της Regeneron) ή το bamlanivimab (της Lilly) χορηγήθηκαν σε 175 εξωτερικούς ασθενείς (δεν χρειάζονταν άμεση νοσηλεία) που κρίθηκαν ως υψηλού κινδύνου με βάση τα προηγούμενα κριτήρια, εντός 5 ημερών από τη διάγνωση της COVID-19 με βάση μοριακό τεστ. Από τους ασθενείς που έλαβαν μονοκλωνικό αντίσωμα, το 83.4% έλαβαν casirivimab/imdevimab, ενώ το υπόλοιπο 16.6% έλαβαν bamlanivimab. Η πλειοψηφία (94%) έλαβε το μονοκλωνικό αντίσωμα εντός 5 ημερών από την έναρξη των συμπτωμάτων της COVID-19. Σε σύγκριση με τους ασθενείς της ομάδας ελέγχου (n = 442, οι οποίοι δεν έλαβαν μονοκλωνικό αντίσωμα), οι ασθενείς στην ομάδα του αντισώματος ήταν μεγαλύτεροι σε ηλικία, σε υψηλότερο ποσοστό ήταν άνδρες, είχαν περισσότερα υποκείμενα νοσήματα και υψηλότερη βαθμολογία όσον αφορά τους παράγοντες κινδύνου.

Όσον αφορά τα αποτελέσματα των 30 ημερών σχετικά με την ανάγκη για νοσηλεία και θανάτου που σχετίζονταν με την COVID-19, οι ερευνητές παρατήρησαν ότι οι ασθενείς στην ομάδα που έλαβε το μονοκλωνικό αντίσωμα ήταν λιγότερο πιθανό να χρειαστούν νοσηλεία σε σύγκριση με εκείνους της ομάδας ελέγχου (1.7% έναντι 24%, $P < 0.005$), με αναλογία σχετικού κινδύνου (OR) 0.0466 (δηλαδή ελάττωση του σχετικού κινδύνου κατά 95% περίπου) μετά και την αντιστάθμιση για την «βαθμολογία κινδύνου» και την τοπική ένταση της πανδημίας. Επιπλέον, δεν αναφέρθηκαν θάνατοι σχετιζόμενοι με την COVID-19 στην ομάδα του μονοκλωνικού αντισώματος με 12 (ποσοστό 2.7%) στην ομάδα ελέγχου ($P = 0.024$). Με βάση αυτά τα αποτελέσματα, ο αριθμός των ασθενών που απαιτείται να λάβει την θεραπεία με μονοκλωνικά αντισώματα για να αποφευχθεί μια νοσηλεία ήταν 4.5. Οι συγγραφείς κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η σημαντική μείωση της ανάγκης για νοσηλεία και των θανάτων που σχετίζονται με την COVID-19 με την έγκαιρη χορήγηση μονοκλωνικών αντισωμάτων θα πρέπει να οδηγήσει σε ευρύτερη χρήση σε εξωτερικούς ασθενείς με

COVID-19. Φυσικά η παραπάνω μελέτη είναι αναδρομική και τα αποτελέσματα της θα πρέπει να ερμηνευθούν με προσοχή.